

διάλογοι καταλλαγής

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ★ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2001 ★ Αριθμ. Φύλλου 63
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΚΡΗΤΗΣ • GR - 73006 ΚΟΛΥΜΠΑΡΙ

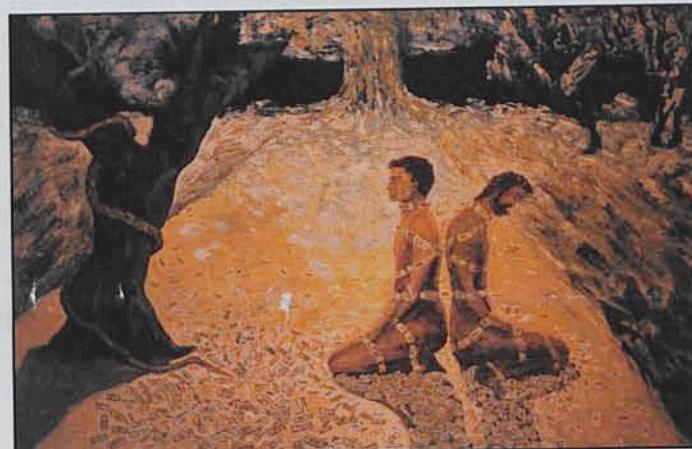
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Το ουρανίον άγγελμα έπι γῆς εἰρήνη - ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία υπόσχεται δυο αγαθά, που συνοδεύουν ἔκτοτε το υπερφυές Μυστήριον της ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού υπέρ της του κόσμου ζωῆς και σωτηρίας. Είναι δυο αγαθά, για τα οποία δόξα και τιμή αριμόζει και από κάθε ευλαβική ψυχή ευγνωμόνως αποδίδεται στον εν υψίστοις Θεόν. Ταυτόχρονα είναι τα αγαθά εκείνα, πάνω στα οποία το μήνυμα του Ευαγγελίου οικοδόμησε δυνάμει την παγκοσμιοποίηση της ειρήνης και της αγάπης! Μια παγκοσμιοποίηση, που μπορεί να αμφισβητήθηκε όσον αφορά στον ρεαλισμό της, ποτέ δύναται και από κανέναν σοβαρά όσον αφορά στην ιδανική της ποιότητα και προοπτική.

«Τὸν Χριστὸν δὲν τὸν πιστεύφανε ὄλοι ἐκεῖνοι πού ἀκουσαν τὸν λόγον του καὶ εἶδαν τὰ θαύματά του, γιατὶ ὅπως λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, «Ἐις τὰ ἴδια ἤλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον» (Ιωάν. 1, 11). Δέν τὸν πιστεύφανε ὄλοι. Ἀντίθετα πολλοί, ὅπως ὁ Ἡρόδης πού ἤθελε νά τὸν φονεύσει, μικρό παιδί, ἀργότερα ἄλλοι πολλοί θά προσπαθήσουν νά δολοφονήσουν τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν Ἐκκλησία του. Ο Χριστός ὅμως ζει καὶ σήμερα στὴν πίστη καὶ στή ζωὴ ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων. Καὶ στήν ἐποχῇ μας, ἐποχῇ νέας ειδωλολατρίας καὶ ἀπιστίας, ἐκατομμύρια ἀνθρώποι τὸν πιστεύουν καὶ ἀγωνίζονται νά τὸν ζήσουν. Ἐκατομμύρια ἀνθρώποι τὸν ὑμνολογοῦν στὶς Ἐκκλησίες του καὶ σέ ίδιωτικές προσευχές καὶ ἐκατομμύρια ἀνθρώποι ζοῦν καὶ πορεύονται μέ τὸ φῶς καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς πίστης του».

(Από το Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα του Σεβασμ. Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίου)

Σήμερα προβάλλεται (ή επιβάλλεται;) μια άλλη πα-

Έργο του Μάριου Βουδουρή από το Πρόγραμμα της ΟΑΚ «Πρόσωπο προς Πρόσωπο»

γκοσμιοποίηση. Αυτή δεν αμφισβητείται ως προς τον ρεαλισμό της. Αντιθέτως: ακριβώς εξ αιτίας του ρεαλισμού της κρίνεται από πολλούς ως ἀμεση απειλή! Γιατί τη θεωρούν ως επιβολή του στυγνού οικονομικού ορθολογισμού, που δεν αφήνει περιθώρια στην αγάπη και επομένως των ισχυρών, δεν μπορεί να εγγυηθεί ειρήνη σταθερή και αληθινή.

Δεν ανήκει στις δικές μας προθέσεις, ούτε και αριμοδιότητες ἄλλωστε, η εκφορά κρίσεων όσον αφορά στις τεχνικές του οικονομικού ορθολογισμού και στο τί και προς τί παγκοσμιοποιεί ὄντως! Όσον αφορά π.χ. στη διεθνή ἡ επιλεκτική διακίνηση και αντίστοιχη κερδοφορία του κεφαλαίου. Στην ταύτιση της παγκοσμιοποίησης με την επέκταση της αγοράς σε παγκόσμιο επίπεδο. Στην προσδοκία, ή την παραπλανητική επαγγελία, ότι η αγορά, με μόνη την ιδιονομία της, θα φέρει την καθολική ευημερία και ειρήνη. Έχουν σύγουρα δίκιο, όσοι επικαλούνται το αυ-

Στους πολλούς φίλους της ΟΑΚ, που με ποικίλους τρόπους εξέφρασαν και πάλι την αγάπη τους προς τὸ Ἰδρυμα και τους ανθρώπους του, καθώς και προς τους φίλους αναγνώστες των ΔΙΑΛΟΓΩΝ ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΣ, ευχόμεθα πλούσιες τις δωρεές του ενανθρωπήσαντος Κυρίου και ευλογημένο το 2002!

A.K.P.I. domino

ταπόδεικτο, άλλωστε, επιχείρημα, ότι οι επενδύσεις σε τρίτες χώρες δημιουργούν θέσεις εργασίας. Έχουν όμως άδικο εκείνοι που διαβλέπουν, ότι μια τέτοια παρέμβαση, από μόνη της, δηλαδή μονομερής, ανεπαρκής και χωρισμένη από τη δικαιούσυνη, δηλαδή εκμεταλλευτική, δεν πρόκειται να μας προστατεύσει από το γιγαντιαίο μεταναστευτικό κύμα, που «απειλεί να μας πνίξει»; Δεν είμαστε ειδικοί στα θέματα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και των άλλων πηγών και μηχανισμών δανεισμού. Πόσον αβάσιμη όμως είναι άραγε η άποψη που υποστηρίζει, πως αν θέλεις να υποτάξεις σταθερά μια χώρα, πίστωσέ την;

Προβάλλεται ως αξίωμα ο ισχυρισμός, ότι οι Έλληνες ευδοκίμησαν πάντοτε σε καθεστώς ανταγωνισμού. Η παγκοσμιοποίηση απαιτεί ανταγωνιστικότητα. Επομένως σε κλίμα παγκοσμιοποίησης οι Έλληνες θα ευδοκίμησουν! Αντέχουμε πράγματι; Και αν αντέξουμε οικονομικά, θα αντέξουμε και ηθικά; Ή θα υπερβούμε κάθε ηθικό κανόνα, εάν ο ανταγωνισμός το απαιτήσει; Αν, για παράδειγμα, η τόνωση της οικογένειας σημαίνει λιγότερα εστιατόρια, λέσχες και τα όμοια και επομένως ασθενέστερο σχετικό «τέξιο», θα διαλύσουμε την οικογένεια για να τον αυξήσουμε;

Η Εκκλησία, δια της οποίας έκαμε ο Θεός την πρώτη προσφορά πραγματικής παγκοσμιοποίησης της ΑΓΑΠΗΣ και της ΕΙΡΗΝΗΣ και συνεχίζει να την προσφέρει σε αφθονία και δωρεάν, δεν θα είχε σοβαρές αντιρρήσεις για την παγκοσμιοποίηση των αγιορών και των οικονομικών και τεχνολογικών μηχανισμών, αν στόχος τους εφικτός και αληθινός ήταν η από κοινού μετοχή στο δείπνον της αγάπης με ειρήνη και δικαιοσύνη.

Η είσοδος του ΕΥΡΩ στη ζωή μας αυτές τις μέρες μας θυμίζει -και θα έπρεπε να θυμίζει σε όλους τους λαούς της Ευρώπης- τις απαρχές της. Από αυτές, από τον ιερό γάμο του Δία και της Ευρώπης, μαθαίνουμε το απλούν και μέγα: Ότι κάθε όντως μεγάλο, αληθινό, αγαθό και ωραίο είναι καρπός της μέθεξης του ανθρώπινου και του θείου, καρπός θείου έρωτα. Καρπός συγκλήρωσης του βίου παντός!

Είναι, ωστόσο, πασιφανώς αντίθετοι προς το **κοινόβιον** τούτο οι κατέχοντες. Το δε σύνολο των θησαυρών του πλανήτη μας και του ευρύτερου διαστηματού περίγυρού μας δεν πρόκειται ποτέ να κορέσει την αδηφαγία τους, ούτε να χαλιναγγήσει τη νοοτροπία επιβολής του δικαίου της πυγμής επί δικαίων και αδίκων, ώσπου να υπερφρισσεύσει η ανομία τους και να αισθανθούν στο ίδιο τους το σώμα τις συνέπειες. «Οι Ἀγγλοι τονορίζουν ἀναισχύντως πλήν “ἔχει ὁ Θεός ἔκδικον ὅμμα” ἔχεται καὶ αὐτῶν ἡ ἀπώλεια ἄν η ἰστορία δέν φεύδεται· κατά τὴν ὄποιαν κακὸν τέλος ἐλαβον ὄλαι αἱ μισάνθρωποι πολιτεῖαι.¹» Αυτά έγραφε, προφητικά, ο Αδαμάντιος Κοραής στις 27 Νοεμβρίου 1821 για μια από τις τότε υπερδυνάμεις. Λόγια που απευθύνονται σε όσους «τουρκίζουν» {φέρονται τυραννικά, αδικούν} οποτεδήποτε και όπου γης!

Η «πολιτεία» των Ταλιμπάν είναι το πιο πρόσφατο παράδειγμα. Ας το λάβουν υπόψη και όσοι άλλοι... ταλιμπανίζουν!

Οι άνθρωποι που έχουν φύσον Θεού οφείλουν να αγρυπνούν. Και μάλιστα όχι πια καθένας στη δική του βίγλα. Παγκοσμιοποίηση των δυνάμεων της αδικίας επιβάλλει παγκοσμιοποίηση των δυνάμεων της δικαιοσύνης.

Με την έννοια αυτή χαιρετίζομε την πρόσφατη σύναξη των θρησκευτικών ηγετών στις Βρυξέλλες, ύστερα από πρόσκληση του Παναγιωτάτου Οικουμενικού μας Πατριάρχου Βαρθολομαίου και του Προεδρού της Ευρωπαϊκής Ένωσης *Romano Prodi*. Εάν οι μεγάλες και μάλιστα οι τρεις μονοθεϊστικές Θρησκείες συνενώσουν τις δυνάμεις τους σε μια φωνή, ικανή να υπερκαλύψει τον θόρυβο των όπλων και των παθών και να ορθώσει ένα φράγμα στην απληστία, ώστε να γίνει ακουστός ο ύμνος της ειρήνης και της αγάπης, η παγκοσμιοποίηση μπορεί να αποκτήσει μια άλλη ποιότητα. Η κοινή φωνή δεν σημαίνει καθόλου απώλεια της ιδιοπροσωπίας. Γιατί ο αγώνας για το καλό προϋποθέτει ελεύθερη βούληση. Και αυτήν μόνον τα πρόσωπα διαθέτουν. Όχι τα μέλη της όποιας αγέλης.

«Θεμελιώδες κοινόν στοιχείον τῶν ἡμετέρων μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν εἶναι ἡ πίστις καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸν ἄγαθόν, φιλάνθρωπον, φιλεύσπλαχνον καὶ ἐλεήμονα Θεόν. Ή προσφορὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ παρέχεται εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους πρός ἐλευθέραν ἀποδοχήν καὶ ἀνευ καταναγκασμοῦ, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, ἐθνότητος, πολιτιστικῆς παραδόσεως ἢ φύλου.»

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ
20 Δεκεμβρίου 2001

Η συστρατευση προς την κατεύθυνση αυτή αποτελεί σίγουρα την πιο έντιμη απάντηση του ανθρώπου στη συγκατάβαση του Θεού, η οποία μαρτυρείται πολυτρόπως και στις τρεις μονοθεϊστικές Θρησκείες. Οι Χριστιανοί, σε κάθε περίπτωση, μόνον κινούμενοι προς ανακούφιση και παραμυθία του συνανθρώπου με τη μεταμορφωτική, ξωποιό και σωστική πνοή του Αγίου Πνεύματος και ειρήνην μετά πάντων αγαπητικώς ποιούντες, μπορούν να μετέχουν με ειλικρίνεια και νηφαλιότητα στη χαρά της θείας ενανθρωπήσεως.

«Ἐίδήνην διώκετε μετά πάντων, καὶ τὸν ἄγια- σμόν, ἀνευ τοῦ ὅποιου οὐδείς θά ἴδῃ τὸν Κύριον, συνιστᾶ ὁ Ἀπόστολος...»

Ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ἐօρτάσωμεν, κατά τὸν Ἀγιον Γοργόριον τὸν Θεολόγον, «μή πανηγυρικῶς, ἀλλά θεῦκῶς, μή κοσμικῶς, ἀλλ’ ὑπερκοσμίως, μή τά ἡμέτερα {φρονοῦντες}, ἀλλά τά τοῦ ἑτέρου, μᾶλλον δέ τά τοῦ Δεσπότου..., μή τά τῆς πλάσεως ἀλλά τῆς ἀναπλάσεως» (P.G. 36, 316 A-B).

(Από το Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου)

1 Πρβλ. *A. Papaderos*, ΜΕΤΑΚΕΝΟΣΙΣ², 1970, σελ. 168.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ Δ' ΤΡΙΜΗΝΟΥ 2001

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

1671 4.-7.

Εκπαιδευτικά προβλήματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Τριήμερο συνέδριο με το παραπάνω θέμα. Συντονιστής ήταν ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών Μιχ. Κασσωτάκης, πρώην μέλος του Διοικ. Συμβουλίου της Ορθοδόξου Ακαδημίας Κρήτης (**OAK**) και ένθερμος αρωγός του Ιδρύματός μας.

5. Ομάδα από το Νοσοκομείο Ημέρας (Θ.Ψ.Π. Χανίων).

13 Ομάδα από τη Γερμανία με συνοδό τον Θεοφίλ. Επίσκοπον Λεύκης Ευμένιο.

13. Συνταξιούχοι Δάσκαλοι από το Ηράκλειο.

1672 16.-18. Μη κυβερνητικές Οργανώσεις

Με απόφαση του Υπουργείου Εξωτερικών η Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης αναγνωρίσθηκε ως Μη-Κυβερνητική Οργάνωση (NGO). Προς τον σκοπό γνωριμίας με NGO's που δραστηριοποιούνται σε διεθνές επίπεδο, προσκλήθηκαν οι Προϊστάμενοι ή εκπρόσωποι τέτοιων Οργανώσεων με τη φροντίδα των Ιωάννου και Σίμιας Τώλεν (βλ. σελ. 592) γνώρισαν το έργο του Ιδρύματός μας και συζήτησαν μαζί μας δυνατότητες συνεργασίας.

Σε όλες τις ομάδες και τα άτομα, που επισκέπτονται το Ίδρυμα, γίνεται ξενάγηση και ενημέρωση για το έργο της OAK και στα πλαίσια του δυνατού παράχεται η κατά Χριστόν ψιλοξενία.

Θερμή παράκληση: να προηγείται έγκυρη ενημέρωσή μας για επικείμενη επίσκεψη!

6. Νεοσύλλεκτοι οπλίτες της 2001 Ε' ΕΣΣΟ του Κέντρου Εκπαίδευσεως Νεοσύλλεκτων (KEN 547 ΤΠ) επισκέπτονται την OAK. Τους υποδέχεται και τους ομιλεί ο Πρόεδρος αυτής Σεβασμ. Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίος, ύστερα από παράκληση του Διοικητή της V. Μεραρχίας Υποστρατήγου Γ. Καμπουράκη.

16. Στο πλαίσιο του προγράμματος «Γνωρίζω τον τόπο μου και τους ανθρώπους του» το 5^ο Δημοτικό Σχολείο Χανίων επισκέπτεται την OAK.

17. Ομάδα από τον Νομό Ηρακλείου, που φιλοξενείται στον Ξενώνα της Δημοτικής Επιχείρησης Κολυμπαρίου.

1673 26.-28. Όμιλος ZONTA

Πανευρωπαϊκό Συνέδριο των Ομίλων ZONTA της 14ης Εδαφικής Περιφέρειας της Ευρώπης. Συμμετέχουν γυναίκες από διάφορες χώρες (Ελλάδα, Κύπρο, Ιταλία, Ισραήλ, Σλοβακία, Κροατία, Σουηδία, Ουγγαρία, Γερμανία και Αυστρία). Τα θέματα που αναπτύχθηκαν κατά τη διάρκεια του συνεδρίου ήταν κυρίως η αναβάθμιση της θέσης και ο ρόλος της γυναικας στη σύγχρονη κοινωνία σε οικονομι-

κό, κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο. Τις εργασίες του συνεδρίου χαιρέτησαν ο Πρόεδρος της OAK Σεβασμ. Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίος, ο Αντινομάρχης Χανίων Γ. Αγοραστάκης, ο Δήμαρχος Κολυμπαρίου Πολ. Πολυχρονίδης και η Νομαρχιακή Σύμβουλος Αμαλία Μπασιά. Για το συνέδριο αυτό συνεργάσθηκε με το Ίδρυμα η υπεύθυνη του Ομίλου στα Χανιά K. Κοτσιφάκη.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

1674 1.-4. Ζώσα Ορθοδοξία

Ομάδα από τη Γερμανία με συνοδό τον Urlich Kadelbach παρακολούθει μαθήματα εισαγωγής στην Ιστορία και τη ζωή της Ορθοδοξίας.

1. 7ο Ενιαίο Λύκειο Χανίων

1675 8.-11. Σφραγίδων Οδηγών

Τετραήμερη εκπαίδευση στελεχών από όλη την Κρήτη.

1676 10.-11. Ο Πολιτισμός της Ορθοδοξίας στην Κρήτη και τα σύγχρονα πολιτιστικά δρώμενα στον τόπο μας

Διημερίδα που οργάνωσε η Ορθόδοξη Ακαδημία Κρήτης (ΟΑΚ), προκειμένου, ύστερα από σχετική επιθυμία του Προέδρου αυτής Σεβασμ. Ειρηναίου, να συζητηθεί το παραπάνω σημαντικό για τον τόπο μας θέμα. Πριν από την έναρξη των εργασιών της Ημερίδας ο Πρωτοσύγκελος της Μητροπόλεως Αρχιμ. Αμφιλόχιος ετέλεσε τον Εσπερινό στο παρεκκλήσι των Αγίων Κυριλλου και Μεθοδίου, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Ειρηναίου, ο οποίος καλωσόρισε στη συνέχεια τους συνέδρους και έκαμε την πρώτη βασική εισήγηση για τον Πολιτισμό της Ορθοδοξίας στην Κρήτη. Ανέδειξε το βάθος, την έκταση και την αντοχή των θεσμών και των πνευματικών, καλλιτεχνικών, κοινωνικιακών και λοιπών αξιών, με τις οποίες εμπλούτισε, εστήριξε και διακόνησε η Ορθοδοξία το λαό της Κρήτης επί δυο χιλιετίες. Επεσήμανε τις σύγχρονες προκλήσεις, αλλά και τα σημεία τριβής, που ενίστε παρατηρούνται, όταν π.χ. ορισμένοι φορείς οργανώνουν «ρεβεγιόν» την Άγια Νύχτα των Χριστουγέννων, αγνοούν την αγιότητα της Κυριακής και αντικαθιστούν τις χριστιανικές εορτές με «κοσμικές» εκδηλώσεις. Ο Σεβασμιωτάτος απηύθυνε πατρική προτροπή και παράκληση, τόσον η Νομαρχιακή και Τοπική Αυτοδιοίκηση, όσο και οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι και άλλοι φορείς, σε συνεργασία με την Εκκλησία, να συμβάλουν στην περιφρούρηση και περαιτέρω ανάπτυξη του Ορθόδοξου Πολιτισμού της Κρήτης.

Ακολούθησε σύντομη εισήγηση από τον Γεν. Διευθυντή της ΟΑΚ Αλέξ. Παπαδέρο, ο οποίος αναφέρθηκε στο σκοπό του συνεδρίου και στον τρόπο διεξαγωγής του και ανέλυσε συνοπτικά βασικές έννοιες που χρησιμοποιεί η Συγκριτική Επιστήμη των Πολιτισμών, προκειμένου να ερμηνεύσει το πολιτιστικό φαινόμενο και τις επιμέρους εκφράσεις του κατά τόπους και χρονικές περιόδους. Επόνισε ότι οι σύγχρονοι άνθρωποι της Κρήτης και γενικά οι Έλληνες «δεν ερχόμεθα από το πουθενά», αλλ' ότι είμεθα κληρονόμοι και φορείς τριών από τους 21 ανώτερους Πολιτισμούς, που ανέδειξε μέχρι σήμερα η ανθρωπότητα, σύμφωνα με το σύστημα του Ιστορικού του Πολιτισμού Arnold Joseph Toynbee: του Μινωϊκού, του αρχαίου Ελληνικού και του Βυζαντινού Πολιτισμού, στους οποίους έχουν τις απαρχές τους τόσον ο Ελληνορθόδοξος Πολιτισμός σλαυϊκού τύπου, όσον και ο Δυτικός Πολιτισμός. Επομένως, στη σύγχρονη διαπολιτισμική συνάφεια και αντιπαλότητα είναι ανάγκη να αναπτύξουμε μια πολιτισμική στρατηγική, βασισμένη στα σταθερά θεμέλια που έχουμε παραλάβει και αποβλέπουσα στην προαγωγή του βίου σύμφωνα με τις αρχές και τις αξίες, η αντοχή των οποίων έχει βεβαιωθεί στη διαδρομή των αιώνων. Η σταθερή αυτή βάση θα μας βοηθήσει να απαντήσουμε δημιουργικά στις νέες προκλήσεις, να προσλάβουμε και να ενσωματώσουμε καινούρια στοι-

χεία, χωρίς παραμορφώσεις και ψευδομορφώσεις. Η Διονυσία Παπαθανασοπούλου, επιστημονικό στέλεχος του Δήμου Αθηναίων, ανέπτυξε το θέμα «ΠΟΛΙΣ και ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ». Παρουσίασε αρχές και σχήματα για μια σύγχρονη δόμηση των λειτουργιών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που διευκολύνει και προάγει τη συνεργασία, τη συναίνεση και την αποτελεσματικότητα στις πολιτιστικές και άλλες δράσεις.

Στη συνέχεια απηύθυναν χαιρετισμό και έκαμαν τοποθετήσεις ο αιδεσ. Απόστολος Διαμαντούδης, εκπρόσωπος του Σεβασμ. Μητροπολίτου Κυδωνίας και Αποκορώνου Ειρηναίου, ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Κληρικών της Ι. Μητροπόλεως Κισάμου και Σελίνου αιδεσ. Αντώνιος Αρετάκης, ο Αντινομάρχης Αλέξ. Τζατζάνης, οι Δήμαρχοι Κισάμου Ν. Κατζουράκης, Κολυμπαρίου Πολ. Πολυχρονίδης, Αν. Σελίνου Δημ. Μπασιάς, οι Αντιδήμαρχοι Χανίων Δ. Λειψάκης, Βουκολίων Χ. Μεσαρχάκης, Κολυμπαρίου Π. Σημαντηράκης, Μηθύμνης Γ. Κατερινάκης, Πελεκάνου Ε. Λιατάκης, η Νομαρχιακή Σύμβουλος Α. Καλπάκη-Γεωργουλάκη, ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.Κ. Μ. Αεράκης, ο Πρόεδρος της Ι.Λ.Α.Ε.Κ. Σταμ. Αποτολάκης, ο Ιατρός Σπ. Καστανάκης, ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής της ΔΗ.Π.Ε. Χανίων Ν. Περάκης (ο οποίος χάρισε στους συνέδρους και μιαν αληθινή μουσική ανάπταυλα στο τέλος της πρώτης ημέρας), η υπάλληλος της Νομαρχίας Αιμιλία Παπαβασιλείου κ.ά.

Ακολούθησαν ΕΚΘΕΣΕΙΣ από εκπροσώπους Δήμων, Πολιτιστικών Συλλόγων και άλλων φορέων του Νομού, που αναπτύσσουν πολιτιστικές δραστηριότητες και οργανώνουν διάφορες εκδηλώσεις, ιδίως κατά τους θερινούς μήνες.

Από τις τοποθετήσεις, εκθέσεις και συζητήσεις που έγιναν στην Ολομέλεια και σε Ομάδες προέκυψαν διαπιστώσεις, επισημάνσεις και προτάσεις, που συνοψίζονται ως ακολούθως:

1. Η Διημερίδα ήταν επίκαιρη, αναγκαία και χρήσιμη. Εκφράσθηκε ευχαριστία προς τον Σεβασμ. Ειρηναίον και την ΟΑΚ για την οργάνωση, καθώς και επιθυμία, να συνεχισθεί ο διάλογος για τα πολιτιστικά του Νομού.

2. Ο Ορθόδοξη με την πίστη, τον λειτουργικό βίο, το εορτολόγιο, τους ναούς και τους θεσμούς της έχει σφραγίσει ανεξίτηλα τον βίο του ανθρώπου της Κρήτης. Κάθε τι, που αποσκοπεί στην αποδυνάμωση του πνευματικού αυτού πλούτου, όχι μόνο δεν προάγει, αλλ' αντίθετα υπονομεύει τον Πολιτισμό μας και το μέλλον μας.

3. Ο Πολιτισμός είναι ένα ενιαίο σύνολο των ποικίλων εκφράσεων της ζωής. Η συγκέντρωση του ενδιαφέροντος Πολιτείας και πολιτών μόνο σε επιμέρους τομείς, με παραμέληση άλλων, προκαλεί επικίνδυνη ανισορροπία, που επιφέρει αρνητικά αποτελέσματα.

Εφ' όσον μάλιστα ως κύρια «ειδοποιός αρχή» του Πολιτισμού της Κρήτης αναγνωρίζεται η ελληνορθόδοξη κληρονομία, η οποία περιθωριοποίηση ή επικαλύψη της από στοιχεία ξένα προς την ουσία της θα έχει φθοροποιες συνέπειες για τη ζωή του λαού μας.

4. Είναι εντυπωσιακό το έργο των φορέων πολιτιστικής δράσης, στους οποίους ανήκει δίκαιος έπαινος για όσα κατορθώνουν κάτω από αντίστοιχες συνθήκες.

5. Κρίνεται, ωστόσο, αναγκαία η βελτίωση της ποιότητας των πολιτιστικών δραστηριοτήτων. Προς τούτο επιβάλλεται μεταξύ άλλων:

α) Η αυστηρότερη επιλογή του προσφερόμενου αγαθού.

β) Η άσκηση αυτοκριτικής και δημόσιας κριτικής για τα πολιτιστικά δρώμενα στον τόπο μας με διάθεση θετικής συμβολής στη βελτίωσή τους. Το κριτήριο της αυθεντικότητας σε σχέση με την παράδοση οφείλει να είναι μέριμνα και ευθύνη όλων.

6. Βασική προϋπόθεση για τη βελτίωση της ποιότητας είναι η ύπαρξη κατάλληλων χώρων και λοιπών υποδομών για θερινές και χειμερινές εκδηλώσεις. Τα αρμόδια Υπουργεία, η Περιφέρεια Κρήτης, η Νομαρχιακή και η Τοπική Αυτοδιοίκηση, εν όψει και του Γ' Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης, καλούνται να επανεξετάσουν ορισμένες προτεραιότητες, λαμβάνοντας υπόψη, ότι ούτε αρμόδιει στον Πολιτισμό μας, ούτε τον προάγει η κατάταξή του στο τελευταίο σκαλί της αξιολογικής κλίμακας χρηματοδοτήσεων. Οφείλουν επίσης, με ειδικές Υπηρεσίες, να διευκολύνουν τους φορείς στην αναζήτηση πόρων από προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πολλά από τα οποία δεν αξιοποιούνται, επειδή οι φορείς δεν διαθέτουν τα μέσα και την τεχνογνωσία που απαιτείται για τη διεκδίκησή τους.

7. Το μερίδιο που δίδεται για τον Πολιτισμό στους Προϋπολογισμούς του Κράτους, της Νομαρχιακής και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης απεικονίζει το επίπεδο, στο οποίο τοποθετεί η Ελλάδα τον Πολιτισμό της! Το «πλαφόν» του 1% του Προϋπολογισμού των Δήμων για πολιτιστικές δραστηριότητες, που έχει τεθεί από το Κράτος, κρίνεται ως απαράδεκτα χαμηλό.

8. Επιβάλλεται συνεργασία και συντονισμός των φορέων, ώστε να αποφεύγονται κατά το δυνατόν επικαλύψεις, ανταγωνιστικές δράσεις και συγκέντρωση των εκδηλώσεων μόνο στους θερινούς μήνες. Επιπλέον, η σύμπραξη φορέων είναι δυνατόν να περιορίσει τις δαπάνες.

9. Κοινή πεποίθηση των συνέδρων είναι ότι πολλά από τα υπάρχοντα και τα διαφαινόμενα προβλήματα δεν θα είναι εφικτό να επιλυθούν ικανοποιητικά χωρίς τη συναντετική διαμόρφωση μιας μακροπρόθεσμης πολιτισμικής στρατηγικής σε περιφερειακό και εθνικό επίπεδο, η οποία θα αποτελεί σταθερό σημείο προσαντολισμού και κινητήρια δύναμη των επιμέρους δράσεων.

10. Αποφασίσθηκε η καταγραφή των Πρακτικών της Διημερίδας, προκειμένου να διανεμηθούν σε όλους τους φορείς και να συνεχισθεί ο διάλογος επί ειδικών κατά περίπτωση ζητημάτων.

ΠΟΛΙΣ-ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Η Κοινωνιολόγος - Κοινωνική Λειτουργός Διονυσία Παπαθανασοπούλου - Γκίκα, Συντονίστρια στο Δήμο Αθηναίων του Προγράμματος «Υγιείς Πόλεις», έκαμε μια αναφορά στη δημιουργία του ελληνικού πολιτισμού, που είχε ως αφετηρία την πόλη. Αναφέρθηκε σε ένα νέο τρόπο διοίκησης και εργασίας στις σύγχρονες πόλεις, σύμφωνα με τον οποίον τίθεται ως προτεραιότητα και καθήκον των Αρχών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης η δημιουργία κατάλληλων συνθηκών για τη διατήρηση των πολιτιστικών παραδόσεων και την παραγωγή πολιτιστικών αγαθών στις πόλεις

Καταχωρούμε ένα απόσπασμα από τα λεχθέντα:

«.... Ο μεγάλος Έλληνας φιλόσοφος Αριστοτέλης, πριν από 2500 χιλιάδες χρόνια, μίλησε με σαφήνεια για τη σχέση μεταξύ ΓΙΓΝΕΣΘΑΙ/ZHN και EINAI/EY ZHN της πόλεως. Από τότε πολλά πράγματα έχουν αλλάξει. Η πόλη όμως εξακολουθεί να είναι η βασική αυτοτελής μονάδα κοινής διαβίωσης και αυτοδιοίκησης. Άλλα με τη δημιουργία των κρατών πολλές από τις ευθύνες και αρμοδιότητες για σημαντικά ζητήματα έχουν περιέλθει στον έλεγχο και την ευθύνη της κεντρικής διοίκησης. Η δε έννοια του πολίτη επεκτάθηκε στο να καθορίζει τον πολίτη του κράτους και όχι της πόλης. Άξιο λόγου βέβαια είναι να επισημάνουμε εδώ, ότι δεν δημιουργήθηκε μια κοινούρια λέξη για το νέο αυτό ρόλο, γεγονός που δείχνει πόσο βαθιά είναι ριζωμένη στην ανθρώπινη συνείδηση η σύνδεση της πόλης με την πολιτική λειτουργία. Επίσης δεν δημιουργήθηκε άλλη λέξη για τον πολιτισμό, όπου πάλι η ίδια η λέξη μας παραπέμπει στην πόλη και τον πολίτη. Πόλις λοιπόν, πολίτης-πολιτισμός. Ο πολιτισμός παράγεται από τους πολίτες, στις πόλεις».

Η Δ. Παπαθανασοπούλου
στο βήμα της ΟΑΚ

10. Ομάδα Ξενοδοχοϋπαλλήλων από το Ηράκλειο.
13. Δημοτικό Σχολείο Ταυρωνίτη.

1677 17. - 21. Δημοτική Χορωδία Καλύμνου

Καλεσμένη από τον Δήμο Ρεθύμνου ήλθε στην Κρήτη η 60μελής Χορωδία του Δήμου Καλύμνου (εκπροσωπούμενο από τον Θεόδωρο Σεργίου), η οποία φιλοξενήθηκε στην ΟΑΚ, το έργο της οποίας είχε την ευκαιρία να γνωρίσει. Στην κατάμεστη μεγάλη αίθουσα της Ακαδημίας Χορωδία παρουσίασε τη βυζαντινή καντάτα «ΩΔΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΣΑΒΒΑΝ ΤΟΝ ΕΝ ΚΑΛΥΜΝΩ» σε κείμενα και μουσική του Χοράρχη Γεωργίου Χατζηθεοδώρου, πρώην Πρωτοψάλτη του Μητροπολιτικού Ναού Χανίων (Κυριακή, 18. Νοεμβρίου). Τη Δευτέρα, 19. Νοεμβρίου, η ίδια Χορωδία παρουσίασε στο Δημοτικό Ρεθύμνου τη συνέχιση των αγαθών μουσικών του επιδόσεων.

σίασε στο Δημοτικό Ρεθύμνου το βυζαντινό μουσικό δραμα «ΩΔΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΝ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ», σε σύνθεση κειμένων Άλεξ. Παπαδεού, μουσική Γ. Χατζηθεοδώρου, με συμμετοχή και μελών της Χορωδίας του Συνδέσμου Ιεροφαλτών Χανίων «Γεωργιος ο Κοης». Πολλοί άνθρωποι της Κρήτης συνάντησαν με χαρά, ύστερα από χρόνια, τον κοινό φίλο μουσικοδιδάσκαλο Γ. Χατζηθεοδώρου και χάριζαν τη συνέχιση των αγαθών μουσικών του επιδόσεων.

21. Σχολή μαθητείας του ΚΕΤΕΚ Ταυρωνίτη, τμήμα Θερμοϋδραυλικών και Ξενοδοχειακών Υπηρεσιών.
22. Β' Τάξη του 8ου Δημοτικού Σχολείου Χανίων.
27. Αξιωματικοί και σπουδαστές (318 άτομα) της Σχολής Εφέδρων Αξιωματικών Πεζικού (ΣΕΑΠ) .

Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

15. Ομάδα σπουδαστών Τουριστικών Επαγγελμάτων από το ΙΕΚ-ΟΑΕΔ Ηρακλείου.

Εκπαίδευση προσωπικού στην Πληροφορική

Κατά τον μήνα Δεκέμβριο μέλη του προσωπικού της ΟΑΚ έλαβαν μέρος σε ταχύρρυθμο εκπαιδευτικό πρόγραμμα στην ΟΑΚ για θέματα Πληροφορικής σε δυο κύκλους (για αρχαρίους και προχωρημένους), στα πλαίσια των δυνατοτήτων που παρέχει ο Ο.Α.Ε.Δ. για επιμόρφωση των εργαζομένων.

ΕΥΡΩΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΟΤΗΤΑΣ (ΕΚΝ)

Στο Ευρωμεσογειακό Κέντρο Νεότητας (ΕΚΝ, Παράρτημα της ΟΑΚ) άρχισε και πάλι για τέταρτο χρόνο το μορφωτικό πρόγραμμα ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΣΠΟΡΑ-ΘΕΡΙΣΜΟΣ-ΑΛΩΝΙΣΜΑ, το οποίο απευθύνεται σε μαθητές Δημοτικών Σχολείων. Στην πρώτη εκδήλωση έλαβαν μέρος το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Κισάμου και το Δημοτικό Σχολείο Ταυρωνίτη.

Μια ματιά στη στατιστική

Στις Διεθνείς Κατασκηνώσεις Εργασίας, που οργανώνει το ΕΚΝ και διαρκούν -κάθε μια- συνήθως τρεις εβδομάδες, έλαβαν μέρος κατά το 2001 συνολικά 73 νέες και νέοι.

Συνολικός αριθμός των νέων ανθρώπων που συνεργάστηκαν μαζί μας από την αρχή (1990) μέχρι σήμερα: **1.052** νέοι από 44 Χώρες. Δεν υπολογίζονται οι εθελοντές, ούτε βέβαια οι εκπαντάδες των μαθητών και άλλων επισκεπτών, που γνωρίζουν κάθε χρόνο τη ζωή του Κέντρου.

Μαθητές Δημοτικών Σχολείων παρακολουθούν και φέτος το πρόγραμμα ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ ΣΠΟΡΑ στο ΕΚΝ.

Ο Γεν. Διευθυντής έλαβε μέρος μεταξύ άλλων:

Οκτώβριος

1. Εγκαίνια ΚΤΕΟ Ν. Χανίων στον Ταυρωνίτη.
- 13.-17. Συνεδρία Επιτροπής του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Εκκλησιών (KEK) στη Γενεύη. Πρόκειται για ολιγομελή Επιτροπή, επιφορτισμένη με την αναθεώρηση των κριτηρίων εισόδου νέων μελών στο Συμβούλιο.
20. Συνεδρία του Διοικ. Συμβουλίου και των Ιδρυτικών μελών του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών και Μελετών «Ελευθέριος Βενιζέλος».
- 24.-26. 1° Διεθνές Συμπόσιο με θέμα «Τεχνολογία ναι, Παράδοση ναίσκε», που πραγματοποιήθηκε στους χώρους του Μουσείου Παραδοσιακής Ζωής και Λαϊκού Πολιτισμού Κρήτης «ΛΥΧΝΟΣΤΑΤΗΣ». Το Μουσείο βρίσκεται στο Λιμάνι Χερσονήσου και έχει γίνει με πολλούς μόχθους, δαπάνες, γνώση, αγάπη και μεράκι της οικογένειας Γεωργίου Μαρκάκη. Ύστερα από πρόσκληση των οργανωτών ο Αλέξ. Παπαδερός ανέπτυξε στο συνέδριο το θέμα: «ΕΚΡΥΣΗ. Μια ματιά στη Φιλοσοφία του Πολιτισμού από τη σκοπιά του παραλαμβάνω και παραδίδω».
27. Εκδήλωση στο Ενοριακό Κέντρο του Αγ. Σπυρίδωνα Κισάμου με την ευκαιρία της επετείου της 28ης Οκτωβρίου.
30. Συνάντηση εργασίας στο Υπουργείο Εξωτερικών, κατά την οποίαν έγινε ανταλλαγή απόψεων μεταξύ των Μ.Κ.Ο. και των εκπροσώπων της D.A.C., στο πλαίσιο της πρώτης αξιολόγησης της Αναπτυξιακής Συνεργασίας της Χώρας μας κατά την περίοδο 1997-2001.

Νοέμβριος

- 2.-3. Στις εκδηλώσεις που έγιναν στο Ηράκλειο με την ευκαιρία της χειροτονίας του Καθηγητή π. Ανδρέα Νανάκη σε (πρώτο) Μητροπολίτη της νεοσύστατης Μητροπόλεως Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου.
4. Τελετή προς τιμήν του αιδεσιμ. Θεοδοσίου Κουμαδωράκη, που επί έτη ιεράτευσε θεαρέστως στην Ενορία Κολυμπαρίου. Η τελετή έγινε με προεξάρχοντα τον Σεβασμ. Ειρηναίον στον νεόδμητο ιερό ναό της Αγ. Μαρίνας, στο Κολυμπάρι, για τον οποίον τα μέγιστα εκπίασαν ο σεβάσμιος ιερέας και η πρεσβυτέρα Ελευθερία.
11. Τελετή προς τιμήν του αιδεσιμ. Βασιλείου Σημαντηράκη, που επί έτη ιεράτευσε, μεταξύ άλλων, στον ιερό ναό Αγ. Γεωργίου Δρακώνας και διακρίθηκε για τον ζήλο και την αφοσίωσή του στην αποστολή της Εκκλησίας.
14. Τελετή απονομής του Χρυσού Μεταλλίου του Πολυτεχνείου Κρήτης στον Χανιώτη Οικονομολόγο Μίνωα Ζομπανάκη.
- Εκδήλωση, που οργάνωσε ο Φιλολογικός Σύλλογος «Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ» για τη διακεκριμένη Χανιώτισσα Δασκάλα του πιάνου στο Ωδείον Αθηνών Αλίκη Βατκιώτη.
21. Εκδήλωση με την ευκαιρία της εορτής των Ενόπλων Δυνάμεων.

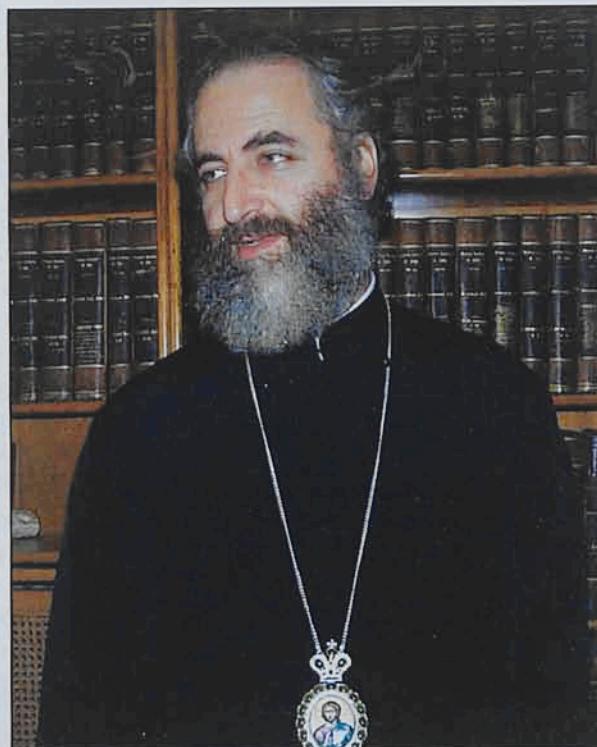
22. Ετήσιο συνέδριο του Συνδέσμου Κρητών Θεολόγων, αφιερωμένο στον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη. Οι συνεδρίες έγιναν στο Πνευματικό Κέντρο της Ι. Μητροπόλεως Κυδωνίας και Αποκορώνου, η οποία φιλοξένησε τους συνέδρους. Ύστερα από σεπτήνα εντολή ο Αλέξ. Παπαδερός εκπροσώπησε τον Παναγιώτατον Οικουμενικόν Πατριάρχη Βαρθολομαίον και ανέγνωσε το Πατριαρχικό Μήνυμα. Σύμφωνα με το πρόγραμμα προήδρευσε στην τελευταία συνεδρία και συνόψισε τα πορίσματα του Συνέδριου.
28. Σύσκεψη στον Δήμο Χανίων για το πρόβλημα του ταλαιπωρεί επί χρόνια την Κρήτη (δημιουργία μεταβατικής έδρας του Εφετείου στο Ηράκλειο).
- 29.-30. Μετάβαση στην Αθήνα, ως μέλος της Επιτροπής τοπικών φορέων, που συζήτησε το παραπάνω θέμα με τον Υπουργό Δικαιοσύνης Φλιππο Πετσάλνικο. Συμβολικά επέδωσε στον Υπουργό μια «κούπα της δικαιοσύνης»!

Δεκέμβριος

1. Εκδηλώσεις με την ευκαιρία της επετείου της Ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα.
- Ομιλία Υπουργού Εξωτερικών Γεωργίου Παπανδρέου.
5. Ημερίδα για τον Σωκράτη με αφορμή τα 2.400 χρόνια από τον θάνατό του, που οργάνωσε στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Χανίων ο Σύνδεσμος Φιλολόγων Ν. Χανίων και ο Τομέας Φιλοσοφίας του Τμήματος Φιλοσοφικών και Κοινωνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Κρήτης.
6. Εκδηλώσεις στον Ναύσταθμο Κρήτης με την ευκαιρία της εορτής του Προστάτου του Ναυτικού Αγ. Νικολάου και της επετείου των Ναυμαχιών των Βαλκανικών Πολέμων 1912-13.
7. Εκδήλωση με θέμα το ΕΥΡΩ στη ζωή μας και τη χρήση του, στο Ενοριακό Πολιτιστικό Κέντρο «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙΑΔΑ» της Ενορίας των Αγίων Κων/νου και Ελένης Νέας Χώρας Χανίων. Ο Αλέξ. Παπαδερός μιλήσε για τον μύθο και το όραμα της Ευρώπης, της οποίας η εικόνα και επιγραφή θα υπάρχει αποτυπωμένη σε νέα νομίσματα ΕΥΡΩ, τονίζοντας ιδιαίτερα τους λόγους, για τους οποίους ήδη από τα βάθη του χρόνου υπαγορεύεται στην Κρήτη το δικαίωμα και το καθήκον, να μετέχει ενεργά στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.
10. Νέα σύσκεψη των φορέων του Ν. Χανίων για το Εφετείο.
12. Εκδηλώσεις με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Σπυρίδωνα, Πολιούχου Κισάμου.
14. Τελετή υποδοχής των νέων σπουδαστών των Σχολών Πλοιάρχων και Μηχανικών της Ακαδημίας Εμπορικού Ναυτικού Κρήτης.
16. Τελετή ενθρονίσεως του νέου Μητροπολίτη Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου Ανδρέα Νανάκη.

Αριστερά:
Ο νέος Ιεράρχης
της Εκκλησία μας
Σεβασμ.
Αρκαλοχωρίου,
Καστελλίου και
Βιάννου Ανδρέας
δέχεται τα
συγχαρητήρια των
πιστών στον Ι. Ναό
του Αγίου Μηνά
(3. 11. 2001).

Δεξιά: Ο Σεβασμ.
Ανδρέας στην
ΟΑΚ (12. 12. 01).

Δεξιά: Η χορωδία του Δήμου Καλύμνου
στην ΟΑΚ.

Κάτω δεξιά: Ο Γ. Χατζηθεοδώρου

Κάτω αριστερά: Ο Σεβασμ. Εισηγαίος, η Vivian
Brigham και ο Αλέξ. Παπαδερός στο Καστέλλι.

A.K.N. - dokimai

το Παπάδη της Αλεξάνδρειας στην Ελλάς με την παραστασιαρχία της Αγίας Τριάδος στην Αίγα Λαζαρίδη στην Αλεξάνδρεια.

Τῷ Ἐντιμολογιωτάτῳ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Παπαδερῷ,
Ἄρχοντι Ὑπομνηματογράφῳ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἅγιας τοῦ
Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, Γενικῷ Διευθυντῇ τῆς
Ορθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης, τέκνῳ τῆς ἡμῶν Μετριότητος
ἐν Κυρίῳ ἀγαπητῷ, χάριν καὶ εἰρήνην παρά Θεοῦ.

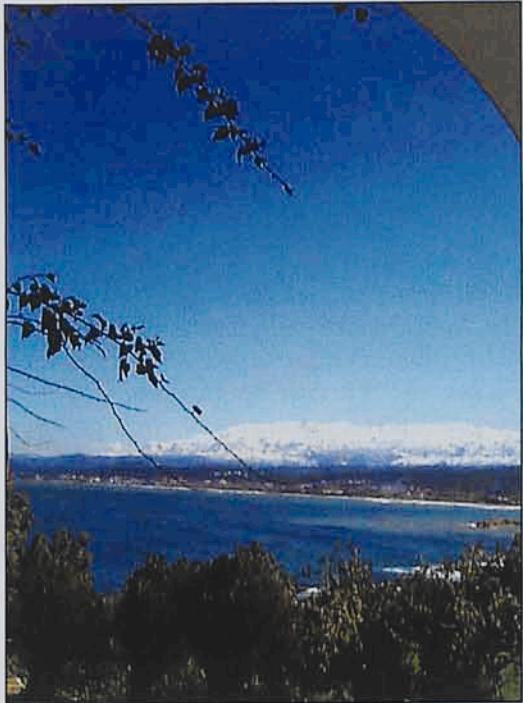
Αἱ θερμαὶ εὐχαὶ καὶ προσρήσεις τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς
Ἐντιμολογιστῆς ἐπὶ τῇ θεοσδότῳ δεκάτῃ ἐπετειῷ τῆς
Πατριαρχικῆς ἡμῶν διακονίας βαθέως συνεκίνησαν ἡμᾶς.
Παρῆλθον τῷ ὅντι δέκα πλήρη ἔτη ἀφ' ἧς ὁ θεόκριτος κλῆρος
τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ ἐπεσεν ἐπὶ τὴν
ἡμετέραν Μετριότητα καὶ ἔθεσεν ἡμᾶς ἐπὶ τὸ πηδάλιον τῆς
κοινῆς τῶν Ὁρθοδόξων Μητρός καὶ τροφοδότιδος Ἅγιας τοῦ
Χριστοῦ Μεγάλης Θεοφανίας. Πᾶν δὲ τι κατά τὴν δεκατίαν
ταύτην συντελέσθη, συγκεφαλαιούμενον εἰς τό απλοῦν
γεγονός τῆς συνεχίσεως τῆς εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
ὅρθιοδόξου μαρτυρίας, πρός ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι λόγον
περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐπιτίδες, ἀποτελεῖ ἔργον τοῦ αἰδενόντος
Θεοῦ Πατρός καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δι''Αγίου
Πνεύματος καὶ οὐχὶ ἀνθρώπινον ἐπίτευγμα. Όθεν, τῷ Κυρίῳ
ἀνήκει πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα καὶ Αὐτῷ ταύτην ἀναπέμπομεν,
εὐχαριστοῦντες ἡμας ἐκ βαθέων ἐν ταπεινώσι καὶ ἐν χρῆ
διότι ἡξίωσεν ἡμᾶς γενέσθαι συνεργόν Αὐτοῦ. Όμοιως δέ
εὐχαριστοῦμεν ὀλιθύμως καὶ ὡμᾶς διά τὴν ἐγκάρδιον
συμμετοχήν ὑμῶν εἰς τὴν χαράν ἡμῶν ταύτην καὶ
ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὡμᾶς τὴν χαράν καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ
Θεοῦ.

βα' Ὀκτωβρίου κε'

Εβδομάδα ημέρας θεοφανίας από την Αίγα Λαζαρίδη στην Αλεξάνδρεια.

ΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΕΤΗ, ΔΕΣΠΟΤΑ!

Τα Λευκά Όρη, όπως φαίνονται από την ΟΑΚ, κατάλευκα όντως!

O Hans Thoelen και η συζύγος του Simia Ahmadi.

Βιβλιοθήκη της ΟΑΚ, 23.-10-01: Το ΦΩΣ δεν αποθαρρύνει πια τους διαρρήκτες!

Συμπολιτείες Δήμων και Κοινοτήτων

Στις 16. Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε στην ΟΑΚ συνάντηση των Δήμων Βουκολιών, Κολυμπαρίου και Πλατανιά, προκειμένου οι Δήμαρχοι και οι Δημοτικοί Σύμβουλοι να ενημερωθούν από την ορισθείσα από την ΤΕΔΚ Ν. Χανίων Επιτροπή για τις νές ρυθμίσεις, που αφορούν στις «Συμπολιτείες».

Δήμαρχοι της περιοχής στο βήμα της ΟΑΚ.

Μια φίλη από τα παλιά

Υστερα από 40 χρόνια ήλθε πάλι στην Κρήτη η Vivian Brigham, από τις Η.Π.Α., συνοδευόμενη από τη φίλη της Caroline Price. Η Vivian ήταν μέλος της Οικουμενικής Κατασκήνωσης, που είχε πραγματοποιηθεί στην Κίσαμο το θέρος του 1961 και είχε οικοδομήσει (μέχρι τον τρούλο) τον ναό του Αγίου Οικουμενίου στον περίβολο της Μητροπόλεως μας. Την ευθύνη της Κατασκήνωσης είχαν ο Άλεξ. Παπαδερός και ο Jonas Johnson, επίσκοπος σήμερα στη Σουηδία. Η συνάντηση της Vivian με τον Σεβασμ. Ειρηναίο στο Καστέλλι προκάλεσε πολλή συγκίνηση και χαρά.

Οι τότε Κατασκηνωτές γνωρίζουν την ενδοχώρα της Κισάμου

Στις 18. 12 επισκέφθηκε την ΟΑΚ εθιμοτυπικά ο νέος πάστορας της Γερμανικής Ευαγγελικής Εκκλησίας στην Ελλάδα Juergen Henning. Γνώρισε την ΟΑΚ και συζήτησε με τον Γεν. Διευθυντή και συνεργάτες του εκκλησιαστικά ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος. Προηγουμένως είχε γίνει δεκτός από τον Σεβασμ. Μητροπολίτη Κισάμου και Σελίνου Ειρηναίον.

HANS THOOLEN - SIMIA AHMADI

Οιωάννης Τώλεν και η Σίμια (Ασημίνα) Αχμάντι βρίσκονται από τις 6. Σεπτεμβρίου στην ΟΑΚ, με πρόθεση να μας προσφέρουν εθελοντικά τις υπηρεσίες τους για ένα χρόνο. Ο Χανς (Ολλανδός) είναι Διευθυντικό στέλεχος της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για θέματα προσφύγων. Έχει μεγάλη εμπειρία και πολύτιμες γνώσεις. Έλαβε από την Υπηρεσία του άδεια ενός έτους για ανάπτυξη (sabbatical) και με τη σύζυγό του (από την Ελβετία και Περσία, ειδική σε θέματα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων) προέκριναν την Κρήτη. Σύμφωνα με απόφαση του Διοικ. Συμβουλίου του Ιδρύματος θα συνοδεύσουν την ΟΑΚ για ένα χρόνο, ως Σύμβουλοι επί θεμάτων ειρήνης, προσφύγων και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τους καλωσορίζουμε και από τη θέση αυτή και ευχαριστούμε για την προσφορά τους.

ΕΚΡΥΣΗ

**MIA MATIA STI FILOSOFIA TOU POLITISMOU
APO TI SKOPIA TOY «ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΩ» KAI TOY «ΠΑΡΑΔΙΔΩ»
(Απόσπασμα εισήγησης του Αλεξ. Κ. Παπαδερού στο συνέδριο με θέμα:
«ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ναι, ΠΑΡΑΔΟΣΗ ναισκε», στο Μουσείο «ΛΥΧΝΟΣΤΑΤΗΣ»,
Χερσόνησος Ηρακλείου 24-27. Οκτ. 2001)**

Hπρόσκληση για συμμετοχή σε ένα συνέδριο που λέει ΝΑΙ στην τεχνολογία και ΝΑΙΣΚΕ στην παράδοση, αποτελεί ελκυστική πρόκληση, μάλιστα για τον Θεολόγο, από τον οποίον αναμένεται ακόμη μεγαλύτερη έμφαση στο ΝΑΙΣΚΕ!

..... Η έκρυση

Εκείνο που αναμένεται από μένα, είναι ένα σχόλιο για τη σχέση του λαμβάνειν - παραλαμβάνειν και παραδίδειν στη ζωή των ανθρώπων....

Για το θέμα μου επέλεξα τον όρο έκρυση. Ακούγεται μακρινός, περίεργος. Μου άρεσε όμως για την προκειμένη περίπτωση. Βρίσκεται σε συνέντευξη του Νίκου Καζαντζάκη προς τη Γαλλική Ραδιοφωνία (Παρίσι, 6. 5. 1955).

Αναφερόμενος στο παρελθόν της Κρήτης έλεγε:

«Δυο χιλιάδες χρόνια πριν το ελληνικό θαύμα, ανθύσε στην Κρήτη αυτός ο μυστηριώδης πολιτισμός, ο λεγόμενος αιγαϊκός, ακόμα βουβός, γεμάτος από ζωή, μεθυσμένος από χρώματα, με φινέτσα και γούστο που ξαφνιάζουν και προκαλούν τον θαυμασμό. Μάταια αντιστεκόμαστε στο ίχνος του παρελθόντος. Υπάρχει μια έκρυση, νομίζω, μια μαγική έκρυση που ακτινοβολεί από τ' αρχαία χώματα που πάλεψαν και υπέφεραν πολύ. Σαν κάτι να έμεινε μετά την έξαφάνιση των λαών που αγωνίστηκαν, έκλαψαν κι αγάπησαν σ' ένα κομμάτι γης. Αυτή η ακτινοβολία των περασμένων καιρών ήταν ξειρετικά έντονη στην Κρήτη. Σας διαπερνά μόλις πατήσετε την κρητική γη...».

Αυτά έλεγε ο Καζαντζάκης στους Γάλλους. Λόγια που κάνουν εύλογο το ερώτημα, πόσο μας ξεδιψάζει τους σύγχρονους Κρητικούς αυτή η έκρυση, η ρύση, η εκροή από τα προγονικά χώματα. Και το άλλο, το πιο ουσιαστικό ερώτημα: αν αισθανόμαστε καν δίψα για το περιεχόμενο αυτής της «μαγικής» έκρυσης, καθώς είμαστε μαγεμένοι από όσα προσφέρει η σύγχρονη και μάλιστα από όσα υπόσχεται η αυριανή τεχνολογία.

..... Παραλαμβάνω και παραδίδω στο χώρο της Θρησκείας

Ο χώρος, όπου πρωτίστως και κυρίως τελεσιουδρύγεται σιωπηλά το μυστήριο του παραλαμβάνειν και παραδίδειν, είναι ο χώρος της Θρησκείας. Μάλιστα στις κοινωνίες χωρίς γραφή, η διαδικασία του παραλαμβάνειν και παραδίδειν στοιχείων θρησκευτικού περιεχομένου είναι κυρίαρχη. Πριν από την καταγραφή του περιεχομένου της παράδοσης, αυτό μεταδίδεται προφορικά ως πίστη, αυτοσυνειδησία, κοσμοαντληψη, συχνά κωδικοποιημένο σε εικόνες, παραστάσεις, ήθη, έθιμα, εορτές, τελετουργίες, προσευχές, νοοτροπίες, δοξασίες, μιθους, γνωμικά, νομικούς και

άλλους κανόνες συμπεριφοράς και συμβίωσης. Και βέβαια αποτυπώνεται σε εργαλεία, σκεύη, αρχιτεκτονήματα και άλλα έργα θρησκευτικής έμπνευσης και ικανοποίησης θρησκευτικών αναγκών.

Σε τέτοια εκδηλώματα φανερώνει την αντοχή και τη διάρκειά της η προφορική παράδοση. Δεν ξέρω αν μπορούμε καν να φανταστούμε ποιά θα ήταν η πορεία της ανθρωπότητας, εάν ο άνθρωπος δεν είχε τη φαντασία του παραμυθιού και την ικανότητα της προφορικής παράδοσης και παραλαβής από τη μια γενιά στην άλλη θεωρητικών γνώσεων και πρακτικών, τεχνολογικών δεξιοτήτων και εμπειριών ζωής. Η ικανότητα αυτή διαιωνίσθηκε περισσότερο μεταξύ των λαών, που, όπως είπαμε, άργησαν να αποκτήσουν ή δεν έχουν ακόμη γραφή, καθώς και μεταξύ εκείνων, που έχουν υψηλό βαθμό αναλφαβητισμού. Μη λησμονούμε την ικανότητα του ίδιου του δικού μας λαού, να τραγουδεί π.χ. από στήθους ολόκληρο τον Ερωτόκριτο και τον μεγάλο πλούτο του οιξίτικου και της μαντινάδας στους χρόνους που δεν είχε σκολειά και βιβλία. Αυτά τα δυό και όσα προσθέτει η σύγχρονη τεχνολογία συντελούν σίγουρα στην αποδυνάμωση της μνήμης και συνακόλουθα της προφορικής παράδοσης, επομένως στην απώλεια πολύτιμων κεκτημένων.

Μέρος της προφορικής παράδοσης έχει καταγραφεί σε κείμενα. Τέτοια κείμενα, που θεωρούνται ιερά διαθέτουν όλες οι Θρησκείες. Εξόχως οι τρεις μονοθεϊστικές, ο Ιουδαιϊσμός, ο Χριστιανισμός και ο Ισλαμισμός, που ανάγονται την αρχή και τη σύστασή τους σε αποκλιτική ενέργεια του Θεού. Εδώ η παράδοση, προφορική και γραπτή, ενέχει αυθεντικό χαρακτήρα και κατά τούτο δεσμευτικό για τους πιστούς.

Γενικά, η ισχύς της παραδοσής είναι ανάλογη προς την πηγή της. Όταν αυτή πιστεύεται πως είναι ο ίδιος ο Θεός ή

πρόσωπο ένθεο και καθολικής αποδοχής, το κύρος του παραλαμβανόμενου είναι αδιαμφισβίτητο, η δε υποχρέωση της γνωστοποίησής του σε όσους το αγνοούν (Ιεραποστόλη) ή μεταβίβασής του στους μεταγενέστερους (παράδοση) είναι κατηγορηματική προσταγή. Στους Θεοσαλονικείς ο Απ. Παύλος «έδωκε παραγγελίας» από μέρους του Κυρίου Ιησού (Α' Θεσ. 4, 2), δηλ. από πηγή αυθεντική. Και εκείνοι «παρέλαβον» τη διδασκαλία (Α' Θεσ. 4, 1)². Το μέγιστο στη χριστιανική πίστη είναι το μυστήριον της Θείας Ευχαριστίας, που εγκαινιάζεται και καθιερώνεται με το «λάβετε φάγετε..., λάβετε πίετε» του Μυστικού Δείπνου και με την προτροπή: «Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμήν ἀνάμνησιν». Και πράγματι εποίησαν τούτο εκατομμύρια ανθρώπων ανά τον κόσμο στη διαδομή δυο χιλιάδων χρόνων, συνεχίζουν και θα συνεχίσουν ασφαλώς αυτή τη μακρόβια παράδοση μέχρι της συντελείας των αιώνων!

Η σχέση μεταξύ παραλαμβάνειν και παραδίδειν μπορεί να είναι είτε στατική, είτε διαλεκτική, δυναμική. Τα όρια δεν είναι πάντοτε ευδιάκριτα. Στην Παλαιά Διαθήκη π.χ. έχουμε τη δυναμική της προφητείας, που όμως παγιδεύεται στην ταλμουδική τυπολατρεία και τον φαρισαϊσμό. Μια τέτοια έκπωση δεν είναι δύσκολη, επειδή το στατικό εδράζεται σε παγιωμένα στοιχεία, η αυθεντικότητα και ακεραιότητα των οποίων θεωρείται απαραβίαστη. Το δυναμικό πάλι δεν ασκείται τόσον ως αναίρεση, αλλά μάλλον ως συμπλήρωση και ολοκλήρωση. Ακόμη και ο Χριστός, ενώ είναι έκδηλα ανεξάρτητος από την ιουδαϊκή παράδοση, κηρύγτει ότι δεν ήλθε να καταλύσει τους Νόμους και τους Προφήτες, αλλά να τους συμπληρώσει (Μτθ. 5, 17). Η συμπλήρωση όμως είναι τέτοια, ώστε η μεν προφητεία να εκπληρώνεται, να επαληθεύεται, ο δε Νόμος (π.χ. οι 10 Εντολές) να κατανοείται στο πνεύμα της νέας ελευθερίας και της αγάπης, που λυτρώνει από το φόβο του Νόμου.

Με την έννοια αυτή εγκαινιάζεται μια νέα παράδοση: Όχι πια η παράδοση που συντηρεί απλώς, αλλά η παράδοση που ανακαινίζει και δημιουργεί. Έτσι βεβαιώνεται, ότι η καλύτερη παράδοση είναι εκείνη, που δημιουργεί παραδόσεις. Γι αυτό και η «νεωτερικότητα» εμπεριέχεται ήδη στη δυναμική της παράδοσης.

Ο Χριστός καυτηρίασε με έμφαση τη φαρισαϊκή εκτροπή και δίδαξε ότι το γοάμμα αποκτείνει, ενώ το πνεύμα ζωοποιεί (Β' Κορινθ. 3, 6). Το πνεύμα που πνέει όπου θέλει (Ιωάν. 3, 8). Ο Απόστολος Παύλος συνιστά: «Στήκετε και κρατείτε τάς παραδόσεις» (Β' Θεσσαλ. 2, 15). Το «στήκετε» όμως νοείται με την έννοια του «τόπου», στον οποίον στέκεται κανείς σταθερά και ακριβώς επειδή και εφ' όσον στέκεται σταθερά, μπορεί να κινεί τον κόσμον δόλον, όπως έκαμε, άλλωστε και ο ίδιος ο Παύλος. Λέγω πολλές φορές σε ανθρώπους από τον προτεσταντικό κόσμο, που επισκέπτονται την Ορθόδοξη Ακαδημία: Λέγεται πως ο Μ. Λούθηρος, την ώρα που έπρεπε να πάρει τις τελικές του αποφάσεις στην πόλη Βορμς της Γερμανίας, είπε την κρίσιμη εκείνη φράση: «Εδώ στέκομαι, δεν μπορώ να κάμω αλλιώς! Εμείς οι Ορθόδοξοι λέμε. Εδώ στέκομαι! Και επειδή στέκομαι, μπορώ να κάμω και αλλιώς. Η σταθερότητά μου με ελευθερώνει! Και η παράδοσή μου είναι αέναη πηγή δημιουργίας και ανανέωσης. Με την έννοια αυτή το ορθόδοξο, που θεωρείται συνήθως ανελαστικά παραδοσιακό, εκφράζεται κατά τον πιό αυθεντικό τρόπο στο πατερικό απόφθεγμα, που λέγει, ότι «ορθοδοξεῖν ἔστιν ἀεὶ σχοινοβατεῖν»!

² Στους Φιλιππησίους ο Παύλος παραγγέλει: «ἄ καὶ ἐμαθετε καὶ παρελέψετε καὶ ἥκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα ποάσσετε» (Φιλ. 4, 9). Στους Κορινθίους ξεκαθαρίζει: «παρέδωκα γάρ ὑμῖν ἐν πρώτοις καὶ παρέλαβον» (Α' Κορ. 15, 3), «ἔγω γά παρέλαβον ἀπό τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν» (11, 23).

Θεολογία και Παπαδιαμάντης

«Τό ἐπ’ ἐμοί, ἐν ὅσῳ ζῶ καὶ ἀναπνέω καὶ σωφρονῶ, δέν θά παύσω (...) νά ὑμνῷ μετά λατρείας τὸν Χριστόν μου, νά περιγράφω μετ’ ἔρωτος τὴν φύσιν, καὶ νά ζωγραφῶ μετά στοργῆς τὰ γνήσια ἔλληνικά ἡθη».

Από τις εισηγήσεις των ομιλητών

(Ανέστι Κεσελόπουλου, Νικολάου Παπαδογιανάκη, Δημητρίου Μαυρόπουλου, π. Κωνσταντίνου Στρατηγόπουλου, Φώτη Δημητρακόπουλου) και τις παρεμβάσεις των συνέδρων προκύπτουν τα παρακάτω συμπεράσματα:

1. Η επιλογή του θέματος του συνέδριου δεν ήταν μόνον επετειακή, αλλά και ουσιωδώς επίκαιρη.
2. Ο Παπαδιαμάντης (Π) δεν κλείνεται, δεν δεσμεύεται σε σχήματα, δεν συσχηματίζεται σε συστήματα και ιδεολογίες.
3. Ο Π., καίτοι αδικήθηκε από όσους δεν αναγνωρίζουν το ελληνορθόδοξο πολιτισμικό συνεχές, είναι διαχρονικώς παρών και όσον αφορά στα ουσιώδη του έργου του σταθερά επίκαιρος.

4. Η θέση του στα ελληνικά γράμματα και μάλιστα στην Παιδεία πρέπει να είναι πολύ πιο ουσιαστική από όσο συμβαίνει σήμερα.
5. Η προβολή ταινιών, εμπινευσμένων από το έργο του Π., έδειξε τις μεγάλες δυνατότητες για την αξιοποίηση του έργου του μέσω της σύγχρονης τεχνολογίας.
6. Ο Π. οφείλει να είναι σταθερά παρών ιδίως στη συνέδροση όσων Ορθόδοξων Χριστιανών γρηγορούν. Και η κριτική εκκλησιαστικών πραγμάτων που ασκεί, επιβάλλεται να προσελκύσει την προσοχή μας, ιδίως σήμερα.
7. Σε εποχή που η παγκόσμια κοινωνία θιώνει με σχεδόν αποκαλυπτικό τρόμο την ανθρώπινη αστοχία και τραγικότητα, ο λόγος του Π., που αποκαλύπτει το βάθος της θείας φιλανθρωπίας, είναι πολλαπλώς ευεργετικός, θεραπευτικός, λυτρωτικός.

(Σύνοψη συμπερασμάτων από τον Αλέξ. Παπαδερό κατά τη λήξη του συνέδριου για τον Παπαδιαμάντη).

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΩΝ ΒΡΥΞΕΛΛΩΝ

20 Δεκεμβρίου 2001

Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ

Πρός τὴν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν καὶ τὴν συνεργασίαν μεταξύ τῶν τριῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν: Ἰουδαϊσμοῦ, Χριστιανισμοῦ καὶ Ισλάμ

“Ημεῖς, οἱ μετέχοντες εἰς τὴν διαθρησκειακήν ταύτην Συνάντησιν, εὐγνώμονες τῷ Θεῷ ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτη τῆς συναντήσεως ἡμῶν, συνήχθημεν τῇ προσκλήσει τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου καὶ τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Romano Prodi ἐν Βρυξέλλαις τοῦ Βελγίου ἀπό τῆς 19ῆς μέχρι τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 2001. Ἐχοντες τὴν σκέψιν ἡμῶν ἐστραφμένην εἰς τὰς φοβερὰς τρομοκρατικὰς ἐπιθέσεις τῆς 11ης Σεπτεμβρίου εἰς τὰς Η.Π.Α., ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὰς ὑφισταμένας συγκρούσεις ἐν ταῖς διαφόροις περιοχαῖς τοῦ κόσμου, ἔξετιμήσαμεν ἐν πνεύματι καλῆς θελήσεως καὶ εἰλικρινοῦς διαθέσεως τὰς θετικάς συμβολάς τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἰσλάμ εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀκοιβῶς, ἐπί τῇ βάσει τοῦ ἡμετέρου σεβασμοῦ πρός τὴν ἑτερότητα τῶν ἡμετέρων θρησκειῶν, συμμετέχομεν στὸν διάλογον αὐτὸν. Βασιζόμενοι εἰς τὰς συζητήσεις ταύτας, ἐπιθυμοῦμεν διά τοῦτο νά ἐκπληρώσωμεν τὴν ἡμετέρων κοινὴν εὐθύνην διακηρύσσοντες ἀπό κοινοῦ «τὴν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ», ὡς αὕτη ὑπάρχει εἰς τὰς ἀντιστοίχους διδασκαλίας τῶν ἡμετέρων θρησκειῶν:

1. Τό θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἐπικράτησις τῆς εἰρήνης τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν. Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ἀπλῆ τις ἀπουσία πολέμου, ἀλλά δῶρον μᾶς ἀκμαίας ζωῆς. Ὑπάρχει πράγματι ἀμεσος καὶ ἀχώριστος σχέσις μεταξύ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης. Οὕτω, προσευχόμεθα συνεχῶς διά τὴν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης εἰς τὸν κόσμον καὶ διά τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν τῶν πιστῶν ὅλων τῶν θρησκειῶν εἰς τὴν σύγχρονον πολυπολιτισμικήν καὶ πολυεθνικήν παγκόσμιον κοινωνίαν.

2. Ἀναγνωρίζοντες διτὶ ἐν τῇ ἴστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος διεπράχθησαν ἐγκλήματα ὑπό μελῶν τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων, ἐκφράζομεν τὴν λύπην καὶ τὴν συγγνώμην ἡμῶν. Ἐν τούτοις, διαβεβαιοῦμεν διτὶ οἱ ἔξτρεμισταί δέν ἐκφράζουν τὰς διδασκαλίας τῶν θρησκειῶν αὐτῶν, δι’ διτὶ αἱ θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις δέν εἶναι ὑπεύθυνοι διά τὰς πράξεις τῶν ὄπαδῶν αὐτῶν, αἱ διτὶ διεπράχθησαν κατ’ ἀθέτησιν ἡ παρερμηνείαν αὐτῶν. Κατά ταῦτα ἐπαναβεβαιοῦμεν τὴν δήλωσιν τῆς Διακηρύξεως τῆς Βέρονης τοῦ 1992 καὶ τῆς Διακηρύξεως τοῦ Βοσπόρου τοῦ 1994, διτὶ «πᾶν ἐγκλημα διαπραχθέν ἐξ ὀνόματος τῆς θρησκείας εἶναι ἐγκλημα κατά τῆς θρησκείας».

3. Εἰς τῶν σημαντικωτέρων ὅλων τῆς θρησκείας εἶναι νά φέρῃ τὴν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τε τοπικήν καὶ εἰς παγκόσμιον προοπτικήν. Εὐθύνη τῶν θρησκευτικῶν ἡγετῶν εἶναι νά παρεμποδίσουν τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ θρησκευτικοῦ ζήλου διά ἔνους πρός τὴν ἀποστολήν αὐτῶν σκοπούς.

4. Θεμελιώδες κοινόν στοιχεῖον τῶν ἡμετέρων μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν εἶναι ἡ πίστις καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη πρός τὸν ἀγαθόν, φιλάνθρωπον, φιλεύσπλαχνον καὶ ἐλεήμονα Θεόν. Ἡ προσφορά τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ παρέχεται εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους πρός ἐλευθέρων ἀποδοχήν καὶ ἄνευ καταναγκασμοῦ, ἀνεξαρτήτως φύλης, ἔθνοτηος, πολιτιστικῆς παραδόσεως ἢ φύλου.

5. Ἡ ἀπάντησις τῶν πιστῶν εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Θεοῦ κατορθοῦται διά τῆς πίστεως, ἥτις ἐκφράζεται διά τῆς προσευχῆς, τῆς ἀγάπης, τῶν ἀγαθῶν ἔργων, τοῦ σεβασμοῦ διά τὸν ἄλλον, ὡς ἐπίσης καὶ διά τῆς συμβολῆς διά μίαν δικαίαν κοινωνίαν καὶ κοινωνικήν τάξιν. Πράγματι, ἡ οὐσία πάσης θρησκείας ἐκφράζεται καλλίτερον ὑπό τῶν διακρινομένων διά τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας.

6. Αἱ τρεῖς ἡμέτεραι θρησκεῖαι θεωροῦν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εἰρήνην ὡς δῶρα καὶ εὐλογίας τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ ὡς καθήκοντα πάντων τῶν πιστῶν πρός ἀλλήλους. Οὐδεμία τῶν θρησκειῶν τούτων ἐγκρίνει τὴν βίαν, τὴν τρομοκρατίαν ἢ τὴν κακομεταχείρισιν τῶν ἀνθρώπων. Αἱ τρεῖς ἡμέτεραι θρησκεῖαι ἀποδοκιμάζουν οἰλανδήτινα θρησκευτικήν δικαίωσιν βιαίων καὶ ἀπανθρώπων πράξεων, αἱ διτὶ δέν εἶναι σύμφωνοι πρός τὸ πνεύμα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰρηνικῆς συνεργασίας καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου.

“Υπό τὴν προοπτικήν τῶν ἀληθειῶν τούτων:

7. Υπογραμμίζομεν τὴν ἀνάγκην ἀντιμετωπίσεως τῶν τοπικῶν καὶ περιφερειακῶν ἐντάσεων, εἰδικώτερον δέ εἰς τὸν ἀναπτυσσόμενον κόδιμον. Αδικίαι ὑπάρχουν πράγματι καὶ ἐκτιμῶμεν τὰς προσπαθείας ἐκείνων, οἵτινες ἀγωνίζονται διά τὴν ἐπανόρθωσιν αὐτῶν. Ἐν τούτοις, τοῦτο οὐδόλως δικαιοῖ τὸ κακόν, τὸ διποτὸν θά ηδύνατο νά καταστρέψῃ ἀθώας ἀνθρωπίνας ζωάς. Οὕτως, ἀποστολή τῶν ἡμετέρων τριῶν θρησκειῶν εἶναι νά προβάλλουν τὴν εἰρήνην μετ’ ἐλευθερίας, δικαιοσύνης καὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.

8. Αποδούπτομεν ὁμοφώνως τὸν ἰσχυρισμόν, διτὶ οἱ θρησκεία συμβάλλει εἰς μίαν ἀναπόφευκτον σύγκρουσιν πολιτισμῶν. Αντιθέτως, ἐπιβεβαιοῦμεν τὸν ἐποικοδομητικόν καὶ διδακτικόν δόλον τῆς θρησκείας εἰς τὸν διάλογον μεταξύ τῶν πολιτισμῶν.

9. Προβάλλομεν τὴν ἀξίωσιν πρός τοὺς τρεῖς διαμορφοῦντας τὴν κοινήν γνώμην, διποτὸς ἀπόφευγουν νά θέτουν εἰς κίνδυνον τὰς καλάς σχέσεις καὶ τὴν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν ὅλων τῶν ἀνθρώπων διά τῆς προσβολῆς ἀκραίων θρησκευτικῶν ἀντιλήψεων ὡς ἀντιρροσωπευτικῶν τῆς αὐθεντικῆς διδασκαλίας τῶν θρησκειῶν.

10. Απορρίπτοντες πᾶσαν μιօρφήν διακρίσεων, ύποστηριζομεν τάς ἀρχάς του ἀμοιβαίου σεβασμοῦ, τήν ἀρχήν τῆς ἀμοιβαιότητος, τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως καὶ τῆς πολυθρησκευτικῆς συνεργασίας.

11. Απευθύνομεν ἔκκλησιν πρός πάντας τούς ἡγέτας τῶν λαῶν τοῦ κόσμου, ὅπως καταβάλουν πᾶσαν δυνατήν προσπάθειαν διά τήν εἰρηνικήν διευθέτησιν τῶν συγκρούσεων. Υπό τό πνεῦμα τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως, ἀξιοῦμεν τόν τερματισμόν τῆς βίας εἰς τήν Μέσην Ἀνατολήν καὶ τήν ἐπιστροφήν εἰς τήν εἰρηνευτικήν διδαδικασίαν. Οθεν, προσευχόμεθα ὅπως, ὅπουδήποτε γῆς ὑπάρχουν συγκρούσεις, οἱ ἀνθρωποι ἐπιτύχουν τήν εἰρήνην μετά δικαιούντης. Ήμεῖς πιστεύομεν ὅτι δέον ὅπως χρησιμοποιηθοῦν πᾶσαι αἱ ἡθικαὶ, πολιτικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ δυνατότητες διά τήν προώθησιν μιᾶς ὀλοκληρωμένης ἀναπτύξεως ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἔθνων.

12. Άλληλέγγυοι καὶ ἐνισχυόμενοι ἀντιστοίχως ὑπό τῶν ἡμετέρων πνευματικῶν πηγῶν, δεσμευόμεθα νά συνεργασθῶμεν εἰς προσπαθείας, αἱ ὅποιαι ὁδηγοῦν εἰς τήν εἰρήνευσιν τοῦ κόσμου.

Ἐπί τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀπευθύνομεν ἀπό κοινοῦ ἔκκλησιν πρός πάντας, ἀνδρας καὶ γυναίκας καλῆς θελήσεως, καὶ εἰς πάντας τούς τομεῖς τῆς ζωῆς, ἵδια δέ πρός τούς κατέχοντας θρησκευτικά καὶ πολιτικά ἀξιώματα καὶ ἔχοντας τήν εὐθύνην νά ἐγγάζωνται ὑπέρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, νά ἀποδεχθοῦν τήν ἔκκλησιν ταύτην διά τήν εἰρηνικήν συνεργασίαν.

13. Ἐν ἑνότητι, ἀλληλεγγύῃ καὶ ἀγάπῃ, ώς ἐπίσης καὶ διά τῆς προσευχῆς ὅπως ἐπιτύχουν αἱ προσπάθειαι ἡμῶν διά τήν «εἰρήνην τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ», δεσμευόμεθα καὶ καλοῦμεν τάς ἀντιστοίχους θρησκευτικάς κοινότητας:

α) νά χρησιμοποιήσουν διδάσκοντας, ἐκπροσώπους τῶν Μέσων Γενικῆς Ενημερώσεως, διαμορφωτάς πολιτικῆς καὶ ἔτερα πρόσωπα, ώς ἐπίσης καὶ θεομούς τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν, ὅπως ἐνισχύσουν τήν κατανόησιν

τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων καὶ τῶν πεποιθήσεων αὐτῶν καὶ ἔξουσιεών ταύτας πρός τάς ἀντιστοίχους ιστορικάς, πολιτιστικάς καὶ θρησκευτικάς παραδόσεις τῶν κοινοτήτων αὐτῶν εἰς παγκόσμιον κλίμακα. Εἰδικώτερον ὅμως, κατ' ἀναφοράν εἰς τήν Παδείαν, τοῦτο ἐπιβάλλει τήν ἀφαιρεσίν εἰκ τῶν διδακτικῶν ἐγχειριδίων πασῶν τῶν δηλώσεων ἢ ἀναφορῶν εἰς προκαταλήψεις ἢ διακρίσεις τῶν θρησκειῶν, τῶν πολιτιστικῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἔθνων διμάδων.

β) να ὑποστηρίξουν τάς τε ἐν ἔξελῃ εἰ καὶ τάς νέας διαθρησκειακάς καὶ διαπολιτισμικάς πρωτοβουλίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πρωτοβουλιῶν διά τούς Νέους, εἰς περισσότερας κατά τό δυνατόν περιοχάς καὶ εἰς παγκόσμιον κλίμακα. Ἐπί τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ συμπεριφορά τῶν διακρίσεων εἶναι μᾶλλον ἐπίκτητος καὶ ὅχι βεβαίως ἔμφυτος, δεσμευόμεθα νά προετοιμάσωμεν τούς πνευματικούς ἡγέτας καὶ τούς πιστούς ἡμῶν πρός τήν κατεύθυνσιν τῆς εἰρήνης, τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης.

γ) νά συνεχίσωμεν τόν ἡμέτερον διάλογον καὶ νά ἐνθαρρύνωμεν πάσας τάς προσπαθείας διά τήν προώθησιν τῆς συνεργασίας μεταξύ τῶν τριῶν θρησκειῶν, ως αὐτή διεκηρύχθη ὑπό τῶν συμμετασχόντων εἰς τήν παρούσαν συνάντησιν.

δ) νά δημιουργήσωμεν Δίκτυα ἐπικοινωνίας διά τήν προώθησιν ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων καὶ ἰδεῶν ἐπί μονίμου βάσεως.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ πρωτοτύπου).

Σημ.: Στους ΔΙΑΛΟΓΟΥΣ ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΣ δημοσιεύονται κατά κανόνα μόνον κείμενα σχετικά με τη ζωή της ΟΑΚ. Κατ' εξαίρεση καταχωρούμε την παραπάνω Διακήρου, επειδή εκφράζει προθέσεις καὶ δραστηριότητες καὶ τον δικού μας Ιδρύματος, καθώς καὶ της I. Μητροπόλεως μας Κισάμου καὶ Σελίνου.

ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

Συνέδρια της ΟΑΚ σχετικά με τον Πολιτισμό (επιλογή)

1. 29.-6-1969: Στη διάρκεια Ημερίδας για προβλήματα ψυχικής υγείας στον τόπο μας διατυπώθηκαν πρώτες σκέψεις, που οδήγησαν στην ίδρυση της Εταιρείας Θεάτρου Κρήτης (Ε.Θ.Ε.Κ.).
2. 4.-6./7/1970: ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ. Συμπόσιο με στελέχη της Εταιρείας Χριστιανικού Θεάτρου και ἄλλους φιλότεχνους. Συζητούνται και προβλήματα οργανώσεως του ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.
3. 24.-11-1971: ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΑΠΟΣΠΕΡΙΔΑ: Καθιέρωση νέου προγράμματος επικοινωνίας της Ακαδημίας με λογοτέχνες, καλλιτέχνες και ἄλλους εργάτες του πνεύματος και της τέχνης. Στα πλαίσια των εκδηλώσεων αυτών γίνεται ανταλλαγή απόψεων για την ίδρυση ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΡΗΤΗΣ.
4. 17.-1-1972: ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ
5. 8.-6-1972: ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
6. 18.-19./11/1972: ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΡΗΤΗΣ (Ε.Θ.Ε.Κ.): Παγκρήτια **ιδρυτική** συνέλευση.
7. 13.-1-1974: ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΖΩΗ: Συζήτηση με τους κατοίκους της Κοινότητας Κολυμπαρίου για το νόημα και τη διατήρηση εθίμων υποδοχής του νέου έτους.
8. 16.-8-1974: ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ. Διάσκεψη στα πλαίσια της "πρεμιέρας" της "ΘΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ" (με τον Αλέξη Μινωτή), με την οποία εγκαινιάζει τη θεατρική ζωή της Ε.Θ.Ε.Κ.
9. 19.-20./7/1975: ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ: Πρόεδροι Κοινοτήτων της περιοχής του Δήμου Κισάμου διερευνούν μαζί μας τρόπους συνεργασίας και συνδρομής της Ακαδημίας στην ανάληψη και εκτέλεση κοινών πρωτοβουλιών στον πολιτιστικό τομέα.
10. 1.-4./5/1976: Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΣΤΗ ΔΥΣΗ.

11. 31.-7-1977: ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ. Μετέχουν περισσότερα από 1.500 άτομα (μέλη των Συλλόγων της Ιεράς Μητροπόλεως Κισάμου και Σελίνου και άλλοι καλεσμένοι). Συζητήθηκε το θέμα: "Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ", με έμφαση στις επιπτώσεις του Τουρισμού για την κοινωνική ζωή και εν γένει τον πολιτισμό του τόπου. Με το θέμα αυτό θα ασχοληθούν οι Σύλλογοι κατά τους επόμενους δώδεκα μήνες.
12. 23.-1-1978: ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΝΝΙΑ ΧΩΡΙΩΝ: Συνεργασία με τον τοπικό Σύλλογο "ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ" για θέματα πολιτιστικής και οικονομικής ανάπτυξης της περιοχής.
13. 1.-2./4/1978: Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΡΑΣΗ. Διήμερο Γυναικείων Συλλόγων από τις Ενορίες Δελιανών και Λουσακιών. Συζητούνται θέματα σχετικά με το Θέατρο Κρήτης και τη μουσική παράδοση του Νησιού.
14. 19.-21./1/1979: "ΠΡΟΚΛΗΣΗ" ΚΑΙ "ΑΠΑΝΤΗΣΗ" ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΜΑΣ ΖΩΗ. Παγκρήτιο Συνέδριο. Μετέχουν εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Πολιτιστικών φορέων Κρήτης, ο Υπουργός Πολιτισμού και Επιστημόνων Δ. Νιάνιας και στελέχη του Υπουργείου.
15. 5.-6./11/1983: ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ. Β' συνάντηση πολιτιστικών φορέων Κισάμου. Συζητούνται θέματα πολιτιστικής ανάπτυξης της Επαρχίας.
16. 3.-5.-1985. Ο ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΗ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ. Μετέχει ομάδα από την Deutsch-Atlantische Gessellschaft.
17. 1.-7./9/1985: ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ. Μετέχουν Καθηγητές της γερμανικής γλώσσας, που διδάσκουν στην Ελλάδα και την Κύπρο.
18. 18.-23./8/1986: ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΑ ΖΩΗ ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ. Διεθνές Συνέδριο, που διοργανώθηκε από τη Διεθνή Λαογραφική και Εθνολογική Εταιρεία, το Πανεπιστήμιο Κρήτης (Καθηγ. Β. Πούχνερ), την Ελληνική Λαογραφική Εταιρεία και την ΟΑΚ. Διαπρεπείς επιστήμονες από διάφορες χώρες έκαμπαν σημαντικές εισηγήσεις.
19. 9.-12./2/1987: ΚΡΗΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ: ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ. Πρώτο Παγκρήτιο συνέδριο. Οργα-
- νώθηκε με τη συμπαράσταση του Υπουργείου Πολιτισμού και Επιστημών. Πήραν μέρος συνολικά περίπου 500 άτομα.
20. 23.-2-1991: ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΚΙΣΑΜΟΥ. Αντιπρόσωποι των Πολιτιστικών Συλλόγων της Επαρχίας συζήτησαν μαζί μας τρόπους συσπείρωσης και συνεργασίας, προκειμένου να συντελέσουν στην πολιτιστική προαγωγή του τόπου.
21. 8.-11./8/1991: ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ - ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΤΟΥ 2020. Παγκρήτιο συνέδριο που οργάνωσε η ΟΑΚ στα πλαίσια του προγράμματός της "ΚΡΗΤΗ 2020".
22. 25.-1-1998: ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΚΙΣΑΜΟΥ - ΣΕΛΙΝΟΥ. Καλλιτεχνική εκδήλωση για την παρουσίαση δύο φωτογραφικών εκθέσεων και δύο βιβλίων.
23. 19.-23./7/1998: ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑ. Μουσική εκδήλωση στα πλαίσια ασκήσεως της Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την Αυστρία.
24. 27.-29./10/1999: ΜΙΝΩΪΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ. Διεθνής συνάντηση για τη μελέτη της πολιτισμικής πορείας της Κρήτης από τα αρχαιότατα χρόνια μέχρι σήμερα.
25. 19.-4-2000: ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΝΟΜΟΥ ΧΑΝΙΩΝ. Σε συνεργασία με την Νομαρχιακή Επιτροπή Πολιτισμού συζητούνται θέματα καλύτερης οργάνωσης των πολιτιστικών φορέων και εκδηλώσεων στο Νομό.
26. 10.-20./8/2000: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ, ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ. Στα πλαίσια των Διαπανεπιστημιακών Προγραμμάτων ΣΩΚΡΑΤΗΣ/ERASMUS της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πραγματοποιήθηκε ένα θερινό εντατικό πρόγραμμα διδασκαλίας της Ελληνικής Γλώσσας, της Λογοτεχνίας και του Πολιτισμού.

Στα παραπάνω πρέπει να προστεθούν και οι εκδηλώσεις στο υπαίθριο θέατρο του Ευρωμεσογειακού Κέντρου Νεότητας (Παραρτήματος της ΟΑΚ), για τις οποίες γίνεται λόγος σε προηγούμενα τεύχη των ΔΙΑΛΟΓΩΝ ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΣ.

Πένθη

Εξεδήμησε προς Κύριον ο διακεκριμένος Κισαμίτης Παιδαγωγός Γεώργιος Μαραγκούδακης, Σύμβουλος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου (Π.Ι.), φύλος της ΟΑΚ και αγαπητός συνάδελφος του Γεν. Διευθυντού της Υπουργείου Παιδείας. Ο Άλεξ. Παπαδερός αποχαιρέτησε τον νεκρό κατά την πήδεια του (11.12.) εξ ονόματος του Π.Ι. και ανέγνωσε το Ψήφισμα της Παιδαγωγικής Εταιρείας Ελλάδος. Μεταξύ άλλων είπε και τα ακόλουθα:

«Ανατρέχει η μνήμη μου με συγκίνηση και ευγνωμοσύνη πολλή στην άριστη συνεργασία μας στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, το δόγανο που αντικατέστησε το Ανώτατο Εκπαιδευτικό Συμβούλιο και ανέλαβε το γιγάντιο έργο της μεγάλης εκπαιδευτικής Μεταρρυθμίσης του 1964-65. Στην πρώτη ομάδα των Συμβούλων και Παρέδρων, που επέλεξε το Υπουργικό Συμβούλιο αριστονήν είμεθα δυσκ. Χανιώτες: Ο μακαριστός Γεράσαμος Θεοδωράκης, μαθηματικός, και ο ομιλών. Χαρήκαμε και οι δύο πολλοί, όταν στη δεύτηρη ομάδα των διορισμών, τον ίδιο χρόνο προστέθηκε και ο Γεώργιος Μαραγκούδακης. Αναπεύχθηκε μεταξύ μας μια σταθερή φιλία και μια καρποφόρος συνεργασία. Ήχούντα μας χώρισε. Εμένα με απέλινσε, εκείνον ύστειλε και πάλι, με βαθιμολογικό υποβιβασμό, στο σχολείο. Στο σχολείο που αγαπούσε βέβαια και είχε υπηρετήσει με παραδειγματική αφοσίωση και πνεύμα δημιουργικό και καινοτόμο.»

Μετά τη μεταπολίτευση συναντηθήκαμε και πάλι στο Ανώτατο Εκπαιδευτικό Συμβούλιο, που είχε επανιδρυθεί, και αργότερα στο ΚΕΜΕ, από το οποίον εκείνος συνταξιοδοτήθηκε.

Από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο έλαβα χθές την παρακλήση, να το εκπροσωπήσω στην πήδεια του Γεωργίου Μαραγκούδακη και να διερμηνεύω στην οικογένειά του τη συμμετοχή του Ινστιτούτου στο πένθος αυτής. Ο Πρόεδρος του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Καθηγητής Σταμάτης Αλαζώτης, ο Πρόεδρος του Τμήματος Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, οι Αντιπρόεδροι, οι Σύμβουλοι, οι Πάρεδροι και τα λοιπά μέλη του ανωτάτου αυτού επιστημονικού Ιδρύματος του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων επιθυμούν να διαβεβαίωσουν, ότι ο Γεώργιος Μαραγκούδακης θα παραμείνει στη μνήμη όλων ως ένα εκλεκτό μέλος αυτού και της επικαιδευτικής κοινότητας, με ουσιαστική συμβολή στην προαγωγή της Παιδείας.

Μια δεύτερη φάση της συνεργασίας μου με τον Γεώργιο Μαραγκούδακη ήταν η θητεία μας στο Υπουργείο Παιδείας επί Υπουργίας του Λευτέρη Βερυβάκη, του γνωστού για την εντυπότητα και την αγωνιστικότητά του Κορητικού πολιτικού. Ο Γιώργος είχε τη Διεύθυνση του Γραφείου του Υπουργού, εγώ τις υποθέσεις των θρησκευμάτων. Δύσκολες ώρες. Κρίσιμες αποφάσεις. Η συνεργασία μας άριστη και αποδοτική. Σημειώνα το πρωί ο Λ. Βερυβάκης με παρεκάλεσε να εκφράσω τη βαθιά του συγκίνηση για την εκδημία του καλού φίλου και συνεργάτη στην οικογένειά του εγκάρδια συλλυπητήρια. Το ίδιο ζήτησαν να πράξω και άλλοι από τους επιζώντες συναδέλφους και φίλους.

Ήδη, αγαπητέ μας Γεώργιε, βρίσκεσαι στα επέκεινα των ανθρωπινών σκέψεων, αισθημάτων και κρίσεων. Ευχή μου είναι, ο Κριτής, ο Διδάσκαλος των μεγάλων αληθειών της ζωής αν αναγνωρίσει στο πρόσωπό σου τον ευσυνείδητο διδάσκαλο, παιδαγωγό και επιστήμονα και να σε προσέλθει στην αγάπη του, στη συγγένεια και σωτηρία.»

